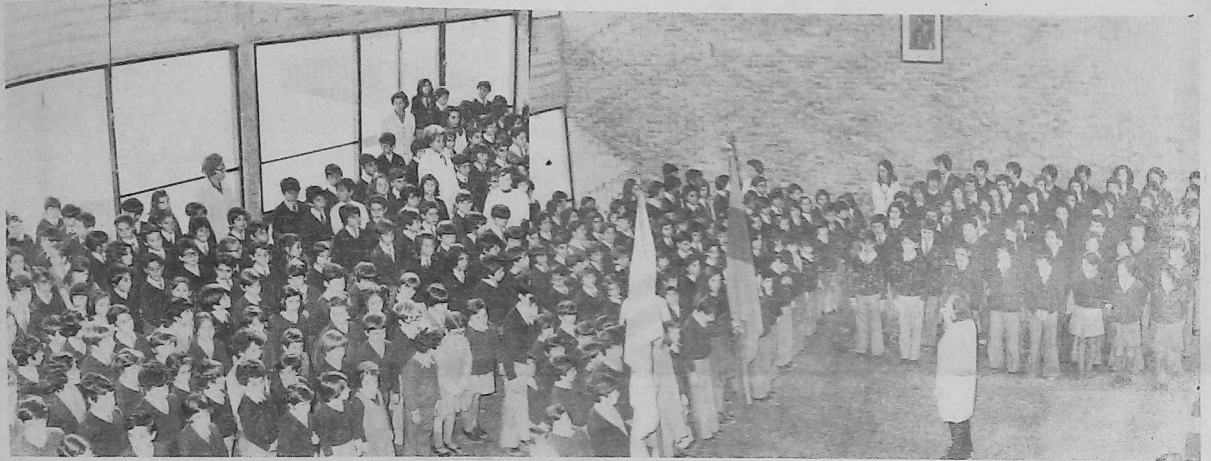

SARDARABAD

AÑO I, Nº 14 BUENOS AIRES

SABADO, 8 de MAYO de 1976

La Armenidad Recordó un Nuevo Aniversario de la Tragedia de Abril

En todas las ciudades sudamericanas donde existen colectividades armenias se conmemoró el 61º Aniversario de las matanzas de abril de 1915. En Montevideo se realizaron varios actos a nivel escolar y comunitario.

El acto central se llevó a cabo el lunes 26 de abril en el salón "MARASH" figurando como orador principal el director en jefe del diario "BAIKAR" de EE. UU. Dr. Nubar Berberian. Mientras tanto en Buenos Aires el sábado 24 de abril se desarrolló una actividad similar al de años anteriores: Misa de Responso en la Iglesia Armenia, luego solemne misa en la Catedral Metropolitana y finalizando, colocación de ofrenda floral frente al monu-

mento del Libertador San Martín en la plaza homónima.

Un aspecto realmente particular y emotivo sin lugar a dudas fue la ceremonia religiosa del día anterior en la Iglesia Armenia San Gregorio el Iluminador.

Allí se realizó un Responso en el cual participaron todos los eclesiásticos armenios de Buenos Aires, encabezados por el Primado de la Iglesia Apostólica Armenia para la América del Sur S. E. Monseñor Papken Abadián.

Durante el mismo habló en nombre de la Comisión Organizadora el Sr. Garbis Maljasian Presidente de la UGAB Buenos Aires.

Desarrolló intensa actividad el Dr. Nubar Berberian en nuestro medio

El Dr. N. Berberian ante los micrófonos de "Radio Armenia".

Luego de visitar por el término de tres días a la colectividad armenia de Montevideo regresó a Buenos Aires el Doctor N. Berberian. El mismo efectuó una visita protocolar a Su Eminencia el Arzobispo Papken Abadián. Más tarde luego de mantener provechosas reuniones con dirigentes armenios de Bs. As., efectuó visitas a los colegios armenios de la zona.

Córdoba no fue olvidada en esta gira, el fin de semana pasado mantuvo estrecho contacto con la colonia armenia de Córdoba, e inclusive presenció el acto de la UGAB local feste-

jando el 70º aniversario Perekordzagán, en donde fue presentado con singular éxito el conjunto de danzas "MARALIK" de Montevideo.

A su regreso, exactamente el miércoles pasado dictó una cautivante conferencia en la sede de UGAB.

Ayer el doctor Berberian partía para San Pablo donde luego de una breve estadía regresará a su ciudad, Boston, en Estados Unidos.

La redacción de "SARDARABAD" y la Institución Armenia de Cultura Arshak Chobanian le desean un feliz retorno.

MUNDO ARMENIO

20º ANIVERSARIO DE S. S. VAZKEN I y Bendición de los Santos Oleos

El año pasado se cumplió el 20º aniversario del reinado pastoril, de Su Santidad Vazken I Catolicós de Todos los Armenios. Sin embargo, los festejos conmemorativos de tan magno acontecimiento fueron suspendidos para este año, por coincidir 1975 con el 60º aniversario de la Gran Tragedia de Abril.

A tal efecto se ha formado una Comisión Honoraria encabezada por los Patriarcas de Jerusalem S. E. Monseñor Ieghise Derderian y de Constantinopla S. E. Shnorh Kalushtian, siendo Presidente de dicha comisión el filántropo Alex Manoogian Presidente Vitalicio de la UGAB mundial.

Para el acto central que tendrá lugar en el mes de setiembre en la Philharmonia de Ierevan han prometido su asistencia las más altas autoridades eclesiásticas del mundo cristiano en general. Asimismo el 26 del mismo mes se llevará a cabo en la Santa Sede de Echmiadzin una de las más sublimes y tradicionales ceremonias de la Iglesia Armenia: La Bendición de los Santos Oleos.

ՄԵՐ ԵՂԵՆՈՒՆ ԸՊԵԿՈՉՄԱՆ ՀԱՍՈՒՄԻ ԳԻՇԵՐ

Ստորին հրատարակության կառավար. Ր. Ը. Միութեան Պուճեմս Այրէպի Մամուսի, ղի ստեղծագործ. Պր. Կարպիս Մալխասեանի ու ղի ղրճը. կատարուած Ս. Գրիգոր Կուսարի: Կայր Տաճարի մէջ. Ապրիլ 23ի գիշերը, աշտուսի արարողութեան ընթացքին:

Գերանոր Տ. Բարդէն Արք. Ազատեան Հար. Պատ. Հարստ. Ամերիկահայոց,

Հոյեւոր Հայրեր եւ թանկագին հայրենակիցնր Անդամ մը եւս, վաթսուներէկերորդ անգամ ըլլալով, մեր բերաւոր նահատակներուն նուիրական յիշատակը միջ հաւաքած է այս Ս. Տաճարին խնկարար կամարներուն հովանիին ներքեւ:

Անհամար նախնիները ու արձուրթները ղիմակալած, վառելի ու յայթանայի սովեկէ ղարեր կերտած, եւ համամարդկային բաղաբաղի բնութեան իր թանկագին նպատար ընծայած հայ ժողովուրդը՝ հազարամեայ իր գոյութեան ամենազօրեալին ժամանակաշրջանը սպրեկաւ, Առաջին Համաշխարհային Պատերազմի տարիներուն, կըր թ՛համի բարբառութեան թիւերը՝ անդամները առիթ նկատեց մաքսերի ու ընաճեցումի ենթարկելու բովանդակ արեւմտահայութիւնը, միանգամ ընդ միշտ խաղանկելու համար Արդարութեան Զարնը, եւ հաշտեցիակելու հայութեան կրտսէք ներքեւ:

Պատմութեան առաջին ցեղասպանութիւնէ կը աչ, որ գործարդուեցաւ ամենակատար ժողովուրդութեամբ, եւ որ կը մնայ ցարդ անբնիլ ամբաստանութիւն մը՝ ուղղուած մեղադարձութեան դէմ:

Այս, 1915ին՝ Ապրիլ 24ի գիշերը սիպոյ նախնիքը՝ մեր եւ բոլոր ազգերու պատմութեան մէջ առաջին ցեղասպանութիւնն էր, նորինակ իր ծաւալով, իր գործարարութեան ամենանուրբ կատարելագործումովը եւ իր անհաշուելի հետեւանքներովը:

Երկհազարամեայ բրեւտոնեական բաղաբաղութիւն մը կատեցու իր բնավայրին մէջ իսկ:

Վաթսուներէկերորդ անգամ ըլլալով, ամէն Ապրիլ 24ին, հայ ժողովուրդը կ'սպրդուանի ինքիւր սուգով, եւ Հայ ինքնաստորը ցոր:

EL "METRO" DE IEREVAN

En los comienzos de la 8ª década de nuestra era la capital de Armenia se hará poseedora del rápido transporte subterráneo.

Los trabajos de planificación dentro de esa línea, que comenzaron un año y medio atrás, ya están completamente terminados.

A lo largo de la red subterráneo, se han realizado trabajos de perforación y paralelamente se han cavado túneles.

Los arquitectos habiendo terminado los proyectos pertenecientes a otras obras actualmente están ocupados en la construcción de las estaciones subterráneas.

La vía férrea subterránea tiene más de 7 kilómetros de largo.

Las 4 estaciones están ubicadas de tal forma, que hasta los habitantes de la zona macrocéntrica podrán disponer de sus servicios.

Garabed H.Siulhian

El 18 de febrero del corriente año falleció en los EE. UU. el Sr. Garabed Siulhian, Oriundo de Aintab, luego de emigrar a Aleppo en 1915 se establece en América a partir de abril de 1920.

Allí encuentra gran campo de acción para desarrollar su vena patriótica: se afilia al partido Demócrata Liberal Armenio (Ramgavar Azadagán) de quien es presidente en más de una oportunidad.

Asimismo se lo encuentra en primera fila dentro de la Unión General Armenia de Beneficencia.

Con idéntica devoción Siulhian tuvo importantísima actuación como miembro activo y presidente de la Unión Patriótica de los Armenios de Aintab en Norte América. Y es gracias a sus denodados esfuerzos junto con el de otros que fundan en suelo patrio la ciudad de NOR AINTAB.

U G A B

La Campaña de UGAB Llegó a su Destino

սումով կ'ընդգիտ արդ եղևանի ասպարուսի կանգնող:

Մարդկութիւնը, սակայն, կը փորձէ մոռնայ ՄԵՆ ՈՃԻՐԸ. կը փորձէ ներքև մեծ եղևանագործին և սրբել էր խցճին վրայ թափում և հայտ արեւոյ:

Բայց, ո՛րչ ու ասելի քան երբեքէ կանգուն է մէկ ու կէս միլիոն նահատակներու քո՛ն իսկ իրաւասէրը, որ չնեքեց ու պիտի չնկէ հայակեր թուրքին: Իր գոհերուն հաշիւը ունի ան մաքրելիք ջարդարարին հետ. և չի՛ կրնար մոռնալ երբեքէ այն ոճիւրը, զոր թըշնամին իրեն կատարուած իրողութիւն պարտադրել կը ջանայ մեզի: Անասան է մեր հաւատքը, թէ պիտի հնչէ հասուցման ժամը, ոչ կամ կանուխ, բայց անխուսափելիորէն պիտի հնչէ: Ու պիտի հնչէ մեր երկարամեայ և աստապազին սպասման բուն սրահովսիւր, և անահիտուած Արդարութեան վերջնական յղթնակով:

Մինչ այդ, սակայն, Ապրիլ 24ի յիշատակումը միայն անցեալ ողբերգութեան մը սուգով պիտի չհամակէ մեզ: Ան նաև խորան մը պէտք է դառնայ ներկայ ուխտի:

Ապրիլ 24ը լուսաւոր հանդրուան մը պարտէ ըլլալ հայոց տղալսին վերածնունդի ճանապարհին վրայ: Առանց այդ վերականոնումի հրաշքին, առանց անոց ու զարգացող Հայաստանի և սեպհական պետութեան կենարար պատուանդանին մասնաշունչ կանչ պիտի ըլլար սոսկ սպրիւրեան սպանդին ամէն յիշատակում:

Սիւնաքէ վերադրող հայութիւնը և հայրենի մեր եղբայրները պէտք է յաջողին ընդհանուր բնութեայում մը կատարել ազգային հիմնական նպատակներու շուրջ, — միասնական և ամբողջական դիտակցութեամբ: Անքան միութիւն հաստատել ազգային նպատակներու հետապնդման ի խնդիր՝ մէկդի գնելով երկբորդական դադլութիւնները:

Ահա՛ այն ատեն դժուար պիտի չըլլայ ըսել ու ճշգրտօրէն թարգմանել ապրիլեան մեր պաշտելի նահատակներուն անբռնել պատգամը:— Միացէ՛ք իրարու, եղբայրներ, և զորացէ՛ք: Զի ամբողջական Հայաստանը կարելի է կերտել՝ միայն ամբողջական հայութեամբ:

A partir del mes de febrero pasado los armenios de Beirut comenzaron a recibir la ayuda de Parecordzagán Mundial, ya sea en abrigos, ropas, viveres y otros artículos de primera necesidad. A pesar que la colecta iniciada por el Presidente Vitalicio de UGAB Sr. Alex Manoogian continúa abierta en varios países, UGAB deseoso de acudir pronta y eficientemente a los necesitados del Líbano efectuó ya varias remesas a la filial libanesa. En las dos fotos superiores y en la inferior izquierda pueden observarse aspectos de la otorgación de ayuda en la filial "ANTRANIK-SEVAN" de la Asociación Juvenil Armenia de UGAB.

Mientras que en la foto inferior derecha la ayuda es repartida en la filial UGAB de Antelias

CLASES DE COCINA

Armenia e Internacional
 Todos los MARTES de 15 a 18 horas
 desde el 20 de Abril
 a cargo de las Profesoras
 Sra. Berjuhi Yernazian de Emirian
 Sra. Sonia Kemandjian de Guezikaraian

CLASES EXTRAORDINARIAS

Se dictarán una vez por mes, en días a fijar.

UGAB — Acevedo 1322 Tel. 772-2617

1906 - 70 ANIVERSARIO - 1976
 Unión General Armenia de Beneficencia
 Nuevamente vuelve la Fiesta Grande de la Armenidad

CENA DANZANTE - SHOW MUSICAL
 REGALOS - SORTEOS

5 CONJUNTOS MUSICALES

SABADO 3 de JULIO 1976 - 22 horas

SHERATON HOTEL BUENOS AIRES

CLASES DE DANZAS

Comienzan el
 SABADO 8 de MAYO de 1976

y continuarán
 todos los sábados de 16 a 18 hs.

GRATUITAS.

Profesora Srta. SUSANA KIDJEKOUCHIAN

Inscripciones: ACEVEDO 1322

U. G. A. B.

CLASES DE ARMENIO

LIGA DE JOVENES

U G A B

Domingos a las 11 horas — Acevedo 1322

ՆՈՒԻՐԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ՍԱՐՏԱՐԱՊԱՍՏԻ

Տէր Կարապետեան ընտանիք, Գառնիկ	200,000
Պալասանեանի մասնաւան ասթիւ	200,000
Վիտենթէ Գառնեմանոս նոյն ասթիւով	200,000
Կարապետ Զորաբեան նոյն ասթիւով	50,000

Տէր և Տիկին Հայկազուն Չալեան իրենց թոռնիկներու մկրտութեան ասթիւ	500,000
Տէր և Տիկին Գարբու Չալեան իրենց դուստր	100,000
Մարիա Ռոսարիոյի մկրտ. ասթիւ	100,000
Խոսէ Ներկիլեան իր հօր մասնաւան	100,000
աստիճն տարիւնցին ասթիւ	100,000

ACTO DE HOMENAJE A LOS MARTIRES de ABRIL de 1915 EN EL COLEGIO - LICEO INTEGRAL ARMENIO NUBARIAN - ALEX MANOOGIAN

El pasado viernes 23 de abril, los alumnos de este instituto, desde 1er. grado de primaria a 3º de secundaria, se reunieron en el salón de actos en perfecta formación en presencia de los benefactores Sr. Misak Kouyoumdjian y esposa, el presidente de UGAB Dr. Avedis Barsamian, presidenta de la Comisión de Damas del Colegio, Q.F. Verkiné Bedikian de Devirian, padres e integrantes de la Colectividad.

Una vez que entraron las banderas de Uruguay y Armenia, ante el respetuoso saludo de todos los presentes, se inició el acto.

Primero se entonó el Himno Nacional con patriotismo, luego el Himno de UGAB fue cantado con igual unción y respeto. Las palabras de la Dirección tuvieron un mensaje para la audiencia: de dolor y recordación por ese millón y medio de armenios masacrados por la barbarie otomana, de esperanza por el florecimiento de las nuevas generaciones en el armenismo, de promesa de

proseguir con la Cuestión Armenia y de gratitud hacia la República Oriental del Uruguay.

Un grupo de alumnos de primaria recitó "ANONK INGAN..." (Ellos cayeron) de Charles Aznavour y "HAIRENI SER" (Amor a la patria) de Vahé Vahian.

A continuación el piano hizo oír las primeras notas de "MAHERK NAHADAGATZ" (Poema fúnebre a los mártires) del inmortal poeta Vahan Tekeyan entonado con sobrecogimiento ante el emocionado público, recitando el alumno Juan Carlos Bodukian, con la exquisita sensibilidad que le caracteriza.

Alumnos de secundaria recitaron "HAIRENIKIS HED" (Con mi patria) de Hovhannés Tumanian. Se cerró el acto con la canción "YERGUIR IM HAYASTAN" (Armenia, mi país).

Con la salida de banderas se dio por terminado el solemne y sencillo acto, que mereció los elogios de quienes lo presenciaron.

En la soleada tarde otoñal, los armenios se reunieron en plaza armenia, ese trozo de la rambla del mismo nombre que el Uruguay, su patria adoptiva, les honrase de años de convivencia a los hijos de Haig, en la plaza de Artigas.

nor los scouts y guías mayores del Grupo Scout Erevan 50; el público y rodeando el monolito los integrantes de la Organización Nacional del 24 de abril y pro Causa Armenia, invitados y personalidades.

Se colocó una ofrenda floral al pie del monolito, el Sr. Hagop Karslian, integrante de la Comisión, solicitó un minuto de silencio a los presentes: las gaviotas sobrevolando sin voces, el mar reflejó su imagen, el público emocionado recordó las tristes caras...

Fiesta Patriótica en el Colegio - Liceo Integral Armenio "Nubarian - Alex Manoogian"

El 19 de abril tiene un importante significado en la Historia del Uruguay, pues recuerda el heroico desembarco de los Treinta y Tres Orientales en 1825. Titanes de la libertad que partiendo desde Buenos Aires arribaron a la playa de la Agraciada. Allí su jefe, el Gral. Juan Antonio Lavalleja, arregló a sus hombres instándoles a Libertar la Patria o morir en la demanda a la vez que desplegaba en la fría madrugada otoñal la bandera tricolor que ondeó en los campos de la Provincia Oriental, hasta la declaración de la Independencia Nacional.

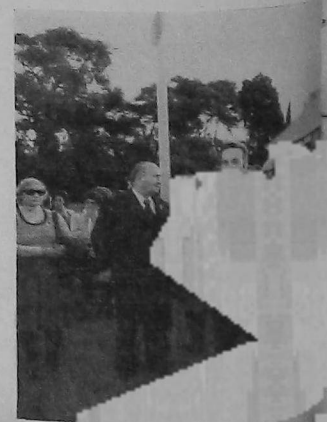
Este significativo hecho fue recordado con un solemne acto escolar, el martes 20 en el salón de actos del Colegio.

Formados con corrección, los alumnos de primaria y secundaria hicieron su entrada

las banderas, con el aplauso de los presentes. Inmediatamente después, se entonó el Himno Nacional, a continuación el Himno de UGAB. Una vez interpretados los mismos, hizo uso de la palabra la señora directora refiriéndose al hecho histórico, que se conmemoraba. Luego se desarrolló un programa adecuado, cerrándose el acto con los fragmentos alusivos de la Leyenda Patria del insigne escritor oriental Juan Zorrilla de San Martín.

Los alumnos entonaron canciones folklóricas orientales, cerrándose el acto con la marcha "Mi bandera".

Una vez retiradas las banderas, desfilaron los alumnos, dándose por finalizado el acto.

DE 1976

MONTEVIDEO

Abril en Plaza Armenia

La Comunidad Armenia del Uruguay en el acto central del "24 de ABRIL"

El lunes 26 de abril, se reunió toda la colectividad en el Salón Marash, presidida por las banderas que portaban los abanderados scouts de UGAB, en un monumental acto, dentro del marco de las realizaciones de la Organización Nacional del 24 de abril y pro-causa Armenia.

La apertura del solemne acto estuvo a cargo del joven Berch Rupenian, cuya idoneidad en la materia es altamente conocida quien con su bien modulada voz expresó la razón del homenaje.

A continuación presentó al Coro de la Iglesia Evangélica "LA HERMANDAD" que bajo la dirección del pastor Carlos Hadjian entonó melodías cristianas con ajustada calidad.

Trajeron su invaluable aporte también, solistas sobresalientes de la Comunidad, como la soprano Mary Kahvedjian, el tenor Martin Chamikian y la soprano Matilde Bedouny que acompañados al piano por la conocida profesora Victoria Chakerian, con su exquisita sensibilidad cantaron en fluido armenio.

Luego, el joven Rupenian presentó al orador de la noche, Dr. Nubar Berberian, llegado expresamente desde Boston, U.S.A. re-dactor responsable del diario "BAIKAR".

Podemos sintetizar que el Dr. Berberian se refirió al duelo y a las lágrimas en la Nación Armenia. Por mucho tiempo, expresó el conferenciante, fue duelo, lágrimas e incenso; hoy recordamos y por recordarlo consta-

tamos que somos, que la Nación Armenia, subsiste. Muchos pueblos han olvidado sus mártires con el transcurso del tiempo, pero la Nación Armenia, hace sesenta y un años que recuerda y continuará recordando el genocidio de abril, porque esa capacidad por recordarlo es que nos permite continuar nuestra justa lucha por la Causa Armenia. Y conservando vivo su recuerdo, ellos viven en cada uno de nosotros y nosotros vivimos con su espíritu.

El mejor sentido de esta recordación es el sentido de la razón de nuestra vida y el pueblo armenio ha resuelto vivir. Somos y continuaremos siendo por siempre.

Con estas palabras llegó a la mente de todos los jóvenes, dándole el más adecuado sentido a esta conmemoración, triste, pero que de las cenizas levantó a una nación, permitiendo que sus hijos y todas las generaciones venideras, estén donde estén, sobre la faz de la tierra, sepan que el corazón de sus antepasados late en el suyo propio.

El acto culminó con la actuación del Coro Polifónico de UGAB que bajo la dirección del maestro Luis Luccini Rivas fue el broche de oro para una velada tan simbólica.

Fue magnífica la unión con que se interpretaron las más conocidas melodías patrióticas que alcanzaron su punto más alto con "HAY ABRINK".

Cerraron el acto el reverendo Mateos Kouyoumdjian y el pastor Vahram Tourian con su bendición.

Palabras pronunciadas por la Directora del colegio-liceo en el acto escolar de recordación del Genocidio Armenio.

Ellos cayeron, para entrar en la noche eterna de los tiempos...

Para que vivan los armenios y la armenidad en forma vigorosa y eternamente...

Sus hijos, los hijos de sus hijos, somos nosotros, que elevamos nuestras voces para dar gracias al Señor por esta vida, esta paz en nuestra patria amada: La República Oriental del Uruguay.

El pueblo armenio, sedentario por naturaleza, debió hacerse errante, el pueblo armenio amante de la religión fue obligado a abjurar, el pueblo armenio de origen bíblico, mas de simiente occidental, cayó cercenado.

La barbarie decapitó el intelecto, pero dejó incólume el sentido de armenismo que es el que nos une, que es el que permitió que en este lapso de tiempo trasmitiéramos a nuestros hijos: nuestra lengua, nuestra historia, nuestra religión, nuestra tradición.

Sesenta y un años después, los hijos de los armenios, que convertimos la muerte en vida, tenemos un deber sacrosanto con el cual expresamos nuestro sentir patriótico y con el que sólo podemos ser merecedores

de ser llamados armenios; es nuestro deber prometer que vamos a continuar la Cuestión Armenia.

La Cuestión Armenia no es otra cosa sino hacer conocer a las naciones el derecho de los pueblos a vivir libres y soberanos.

Y mientras, el turco otomano, continúe en poder de nuestras tierras y derechos, nosotros tenemos el deber de perseguir la justa causa.

Este es el significado de esta conmemoración y éste es el mensaje que nos han legado nuestros mártires.

Alumnos del Colegio y del Liceo NUBARIAN-ALEX MANOOGIAN, nosotros que hemos tenido el privilegio de nacer, crecer y educarnos en esta patria libre, soberana, organizada constitucionalmente con los principios democráticos superiores del hombre, que humanitariamente acogió a nuestros padres, tenemos el sagrado deber como hombres y mujeres, hijos de armenios, de defender la soberanía de todos los pueblos libres, y por ende, es nuestra obligación defender la Cuestión Armenia y los derechos del pueblo armenio.

Ambos lados del monolito que expresa gratitud de los armenios a la República del Uruguay, enastadas flamearon las banderas: albiceleste de Uruguay y la enseña roja y azul, con pendón de Armenia. Hicieron guardia de ho-

mas de ancianos, mujeres y niños que, como pájaros desamparados, quedaron en el Zor, cerraron sus ojos para siempre, inculcados por ser armenios.

Luego el reverendo pastor Tourian con la bendición y plegaria, cerró el acto.

El presente y el porvenir de la ARMENIDAD, es decir, los asistentes y esos niños, presenciaron el acto se retiraron con serenidad, retornando al hogar...

Abril en Plaza Armenia

La Comunidad Armenia del Uruguay en el acto central del "24 de ABRIL"

El lunes 26 de abril, se reunió toda la colectividad en el Salón Marsh, presidida por las banderas que portaban los abanderados scouts de UGAB, en un monumental acto, dentro del marco de las realizaciones de la Organización Nacional del 24 de abril y pro-causa Armenia.

La apertura del solemne acto estuvo a cargo del joven Berch Rupenian, cuya ideidad en la materia es altamente conocida quien con su bien modulada voz expresó la razón del homenaje.

A continuación presentó al Coro de la Iglesia Evangélica "LA HERMANDAD" que bajo la dirección del pastor Carlos Hadjian entonó melodías cristianas con ajustada calidad.

Trajeron su invaluable aporte también, solistas sobresalientes de la Comunidad, como la soprano Mary Kahvedjian, el tenor Martin Chamikian y la soprano Matilde Bedouny que acompañados al piano por la conocida profesora Victoria Chakerian, con su exquisita sensibilidad cantaron en fluido armenio.

Luego, el joven Rupenian presentó al orador de la noche, Dr. Nubar Berberian, llegado expresamente desde Boston, U.S.A. redactor responsable del diario "BAIKAR".

Podemos sintetizar que el Dr. Berberian se refirió al duelo y a las lágrimas en la Nación Armenia. Por mucho tiempo, expresó el conferenciante, fue duelo, lágrimas e inciso; hoy recordamos y por recordarlo consta-

tamos que somos, que la Nación Armenia, subsiste. Muchos pueblos han olvidado sus mártires con el transcurso del tiempo, pero la Nación Armenia, hace sesenta y un años que recuerda y continuará recordando el genocidio de abril, porque esa capacidad por recordarlo es que nos permite continuar nuestra justa lucha por la Causa Armenia. Y conservando vivo su recuerdo, ellos viven en cada uno de nosotros y nosotros vivimos con su espíritu.

El mejor sentido de esta recordación es el sentido de la razón de nuestra vida y el pueblo armenio ha resuelto vivir. Somos y continuaremos siendo por siempre.

Con estas palabras llegó a la mente de todos los jóvenes, dándole el más adecuado sentido a esta conmemoración, triste, pero que de las cenizas levantó a una nación, permitiendo que sus hijos y todas las generaciones venideras, estén donde estén, sobre la faz de la tierra, sepan que el corazón de sus antepasados late en el suyo propio.

El acto culminó con la actuación del Coro Polifónico de UGAB que bajo la dirección del maestro Luis Luccini Rivas fue el broche de oro para una velada tan simbólica.

Fue magnífica la unción con que se interpretaron las más conocidas melodías patrióticas que alcanzaron su punto más alto con "HAY ABRINK".

Cerraron el acto el reverendo Mateos Kouyoumdjian y el pastor Vahram Tourian con su bendición.

Palabras pronunciadas por la Directora del colegio-liceo en el acto escolar de recordación del Genocidio Armenio.

Ellos cayeron, para entrar en la noche eterna de los tiempos...

Para que vivan los armenios y la armenidad en forma vigorosa y eternamente...

Sus hijos, los hijos de sus hijos, somos nosotros, que elevamos nuestras voces para dar gracias al Señor por esta vida, esta paz en nuestra patria amada: La República Oriental del Uruguay.

El pueblo armenio, sedentario por naturaleza, debió hacerse errante, el pueblo armenio amante de la religión fue obligado a abjurar, el pueblo armenio de origen bíblico, mas de simiente occidental, cayó cercenado.

La barbarie decapitó el intelecto, pero dejó incólume el sentido de armenismo que es el que nos une, que es el que permitió que en este lapso de tiempo trasmitiéramos a nuestros hijos: nuestra lengua, nuestra historia, nuestra religión, nuestra tradición.

Sesenta y un años después, los hijos de los armenios, que convertimos la muerte en vida, tenemos un deber sacrosanto con el cual expresamos nuestro sentir patriótico y con el que sólo podemos ser merecedores

de ser llamados armenios: es nuestro deber prometer que vamos a continuar la Cuestión Armenia.

La Cuestión Armenia no es otra cosa sino hacer conocer a las naciones el derecho de los pueblos a vivir libres y soberanos.

Y mientras, el turco otomano, continúe en poder de nuestras tierras y derechos, nosotros tenemos el deber de perseguir la justa causa.

Este es el significado de esta conmemoración y éste es el mensaje que nos han legado nuestros mártires.

Alumnos del Colegio y del Liceo NUBARIAN-ALEX MANOOGIAN, nosotros que hemos tenido el privilegio de nacer, crecer y educarnos en esta patria libre, soberana, organizada constitucionalmente con los principios democráticos superiores del hombre, que humanitariamente acogió a nuestros padres, tenemos el sagrado deber como hombres y mujeres, hijos de armenios, de defender la soberanía de todos los pueblos libres, y por ende, es nuestra obligación defender la Cuestión Armenia y los derechos del pueblo armenio.

Ambos lados del monolito que expresa la gratitud de los armenios a la República Oriental del Uruguay, enastadas flamearon las banderas: albiceleste de Uruguay y la enseña roja y azul, con pendón negro de Armenia. Hicieron guardia de ho-

das de ancianos, mujeres y niños que, como pájaros desamparados, quedaron en el Zor, cerraron sus ojos para siempre, inmolados por ser armenios.

Luego el reverendo pastor Tourian con su bendición y plegaria, cerró el acto.

El presente y el porvenir de la ARMENIA, es decir, los asistentes y esos niños, se presenciaron el acto se retiraron con serenidad, retornando al hogar...

ՌԱՄՎԱԿԱՐ ԱԶՏԱՊԱՆ ՄԱՄՈՒԼ

ՆՐԻ ԿԸ ԲԱՐՔԱՌԻ ԹՈՒՐՔԻՆ ՊԼՏԳՆԱԽՈՒՐ...

ԿՈՉ ԼՄՆԵՐԻԿԱՀԱՅՈՒԹԵՐՆ

Մեծ եղեռնի վաթսուամեակի ոգին ու խորհուրդը, որով միախառն գոհունակութեան և գնահատման արժանացան, բնականաբար վաթսուամեակին յատուկ չէին միայն: Արդարև, ապի մը ետ այն պատմական քուակառուցիչն որ քաղ իր քերտ անխառնապէս երեք ազգային կուսակցութիւններ և անոնց շուրջ համախմբեց աշխարհագրի Հայութիւնը, ազգային հայարարութեամբ կ'աղաչենք այդ ոգիին և խորհուրդին ամբարձրումը մեր մէջ և մեր շուրջ:

1923ին, երբ կը կատարուէին Լոզանի դաշնագրին բանակցութիւնները, Արեւմտեան Պետութիւնները կէս բերան պահանջ մը կը ներկայացնէին Քուրդերէն, ի նպատակ հաշիւու, թիւազրկելով որ կերպով մը հայերը վերադառնան զէպի իրենց բնազուած սօստիւնները: Քուրդերէն ներկայացուցին՝ Իսմէլ Ինճուրի գաղափարով կը զոչըր — ինչու՞ և կուզէր հայերը վերադառնալ մեր գրեթէ մէջ. Գանատայի և Արաբիայի մէջ ընդարձակ ստախտատաններ կան, թող երթան ու հաստատուին այնտեղ և Տարքը կը լռուէր...

Քուրդերն համար վախճանագրիկ հեռանկար մըն կը տեսնէլ հասցը վերախմբարարութիւն իրենց ստախտատան հողին մէջ կամ շուրջ: Ազգայնով հայերը կրնային սոց գտանալ և պահանջել իրենց գաղափար իրաւունքը:

Այնուհետեւ, հայերը, գանդուածով հաստատուեցան Սուրիոյ ու Լիբանանի մէջ՝ գարձակ աղբի փուշը գտանալով Քուրդերն. ու եթէ Քուրդերն հանդիսար խառնով վերահանդուածի շարժում մը սկսած, ստիկա ստախտար գրպի գարձակ Լիբանանի մէջ:

Իսկ վերջին տասնըրեկու ամիսներուն, Քուրդերը ինեւէ հրքանաբով մը սկսեցան Լիբանանի սղտիւն. իրենց համար ամենէն հրճուելի կրեւոյթը այն էր որ մտ թողոր ձիւկն հաշուող հայ գաղութ մը իր հիւրերն կը սարսէր: Արգարեւ, Լիբանանի գաղութին բնազուածը միայն Քուրդերն հանելի կրեւոյթ մըն է, իսկ հասցը համար՝ հասանարար ան կը հանդիսանայ եղեռնէն ետք մեծագոյն աղտոյր:

Եւ այս ամբարձրումը անանձնաբար պաշտօնական տարազ չզգես. ընդհակառակն, ուժ ու կշիռ տաքա անցնող տարան ընթացին պատահած դէպքերու լոյսին տակ: Լիբանանի մէջ, օրինակ, ուր հայութիւնը տարի մը ամբողջ անձնութեան և արեւախիթի օրեր պղծեցաւ երեք հայ ազգային կուսակցութիւնները բայտառոյր դէր կատարեցին լիբանանահայերու - անձի թէ ինչէի - պաշտպանութեան ստանձնումով:

Հայ Գառնի պաշտպանութիւնը ըլլալով ու մեծալ մեր առաջնահերթ նպատակակէտը, մեր մնացուն ազգային պարտաւորութեան մաս կը կարեն:

— Մարդկային իրաւունքներու ամբողջ հանդիսանալով կըլուծուած Միաց. Ազգերու կազմակերպութեան յիշեցնել՝ յէ ցեղատարութիւնը ոնիր մըն է ո՛չ միայն մեր ազգին դէր գործուած պարագային, այլեւ բովանդակ մարդկութեան համար.

Անհատապէս կը կարծէինք որ Քուրդերն դատ ունէ մարդկային կակ — ստախտու ուն ունէ հայ — կրնար հայութեան ցրտումին շատագու՞ գտանալ, մինչև որ կարգային Լեւիազրեալ հայութ մը կը կարճէ հրատարակուող նիւ Երբեքան շարաթաթիւրքի մը Մարտ 25, 1976ի խորագրակարմը:

Այլապէս անհար վիպաթիւն մը, արգարեւ. Իսմէլ Ինճուրիէն ի վեր սամփին կըրջ հայրական գաղութի մը ցրտումին ի նըրստ:

Գուցէ միտմտութիւն կըտմ կը մեր կողմէ հաւատալ թէ՛ հայ անհատները չեն կրնար հասնիլ ապագան անարդի աստիճանի մը. ստախտան մը՝ ուր Քուրդերն բողձանքն ու մաղթանքը տարիողէին՝ ստիկային հայ գտանելով իրենց վերկնք:

Թէև, այլ միտմտութիւնն ու հաւատարգ վաղու շքանց ոչէտը կը ըլլային ի նպատակ թրքական բողձանքի տեսակէտներու, որնքը հանաչելի և անձանաչելի ստորագրութիւններով սեղ կը գանէին յիշեալ շարաթաթիւրքի մէջ:

Յիշեալ խորագրակարմ — զոր անդարելի է կարգալ ստանց հասցը արգար ընդգրկումի — կը սահմանէ կրկու նպատակ.

- ա) Հարուածել կուսակցութիւնները.
- բ) կըլ ընկ իրանանահայ գաղութի քանդումին:
- գ) Հարուածուող ստախտանը արդարեւն մէջ, գարմանայի նորութիւն մը չի բերել յիշեալ թերթին խորագրերը. դրած ենք այս սխեմային մէջ ստեղծել թէ կուսակցութիւններու սկզբնապէս մը և կամ շքանցումը՝ միայն Քուրդերն շահ բերող ընթացք մըն է, սրբոհետեւ, ինչ աշխատանք որ ստարած կ'ու կը տարբի հայրական Գառնի սոց. կուսակցութեան, ստախտարար կուսակցութիւններն են որ ստարած են: Չարմանայի չէ որ Քուրդերն վրդովումը յախտանալէն ու պարտած է հայ կուսակցութեանց: Եւ այն հայք որ հակահակուսակցական ընթացք մէջ է, գիտակից կամ անգիտակից կերպով լծակիցն է Քուրդերն, սրբոհետեւ անոր բողձանքն է որ կը բերէ հայաց ծոցին մէջ:

Կուսակցութեանց հեղինակութիւնը անկարգած տեսնելու տրիւմար բողձանքին մէջ այնքան սուղ կ'երթայ՝ ստեղծել սխեման որ կուսակցական արձանագրութեան սակարկութիւնը որ կը շատագու՞ գրբուել ամբողջ Լիբանանի գաղութը: Ասոր կ'ընեն միւլիկն համար գորբուել այլեւ, թէ կը այդպէս յիշուի գրուելի պատկերը սրտաշահ (Շար. տես էջ 7)

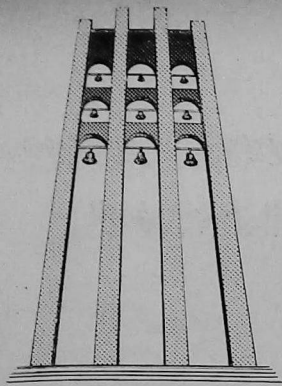
— Պարզ դարձնել բովանդակ աշխարհի համար՝ թէ հայ ժողովուրդը, իր երեք ազգային կուսակցութեանց շուրջ բոլորուած վնասկան, կատու և վարանու սիտի չնանչեայ Հայ Գառնի հետապնդման նստրուն վրայ: Անձանանցելի է Հայութեան հազային և ներառական հատուցման պահանջը. և որքան տոնն որ արդար կարգադրութեան ընթացք չի տրուի մեր իրաւունքներուն՝ Միջին ու Մերձար Արեւելի մէջ ամբողջական ու կատարեալ յաղաղութիւն կարելի չէ հաստատել.

— Թուրք հանրապետական կառավարութեան հանդէպ օրինակաւորեալ արդար ու վնասկան ինքնաձեռնով յստակ դարձնել թէ ցեղատարակական իր արարելով Օտման. իշխանութիւնը սրտով կը դնէ Անգլապայի վրայ՝ հետեւիլ Գերմանիոյ օրինակին, անչպաղ ընթացք տալու համար Հայութեան հատուցման և հողային պահանջներուն վերջ այն նկատմանով որնքը ենթարկուած է աշար թրիւմարութիւնը, հակառակ ՄԱԿ-ի Մարդկային իրաւունքներու յստակ յայտարարագրին և Լոզանի գաշնագրին տրամադրութեանց, հակառակ նշխիքին Հանրապետական Թուրքիոյ սահմանադրական սկզբունքներուն:

Հայ ժողովուրդը, որ միակ և անտեղիտայի սեփականատերն է Հայ Գառնի, չի կրնար կրամարիլ պապեանական իր հողերուն կրեւափրանալու անընթացքի և նուիրական իրաւունքներ:

Ազգային մեր երեք կուսակցութիւնները, Հայ Գառնի նստրուն մէջ իրենց միակամ գործունէութեան կամեալ զօրանց, եղեռն վարտունեւէկերթող տարեղարձին առչի կըլ կ'ընեն մեր ժողովուրդին՝ զօրավից կանգնիլ իրագործելի բոլոր նախաձեռնութեանց ու ներգրան և գործնակէտ ցոյց տալ ըջնալի թէ բարեկամ բոլոր ոնիրուն, թէ Հայութիւնը վարանում պիտի չնանչեայ իր պաշարին մէջ. մինչև վերջնական հաշուեյարարար Թուրքիայէն իր բոլոր պահանջներուն:

ՌԱՄՎԱԿԱՐ ԱԶՏԱՊԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԱՆ ԱՐԲՈՒՊԵՅԻ
ՆԻ ԳԱՆԱՏԱՅԻ ՇԵՐԱՆԱՅԻՆ ՎԱՐՁՈՒԹԻՒՆ
Հ. Յ. ԳԱՆԱՏԱՅԻՈՒԹԱՆ ԱՐԲՈՒՊԵՅԻ ԿԵՂՈՐԴԱՆՆԵՐ
ԿՈՄԻՏԵ ՆԻ ԳԱՆԱՏԱՅԻ ՄԵԿՈՒՍԻ ԿՈՄԻՏԵ
Ս. Գ. ՀՆԱՅԿԵԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԱՆ ԱՐԲՈՒՊԵՅԻ
ՇԵՐԱՆԱՅԻՆ ՎԱՐՁՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՐՏԱՊՈՒՍ

Ս. ՏԱՐԻ, ԹԻԻ 14, ՊՈՒԷՆՈՍ ԱՅՐԷՍ, ՄԱՅԻՍ 8, 1976

Արտատպեր՝ ՆԱԶԱՊԵՏ ՆԱԶԱՊԵՏԵԱՆ

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

ԱՐԺԱՆԹԻՆԱՀԱՅ ԳԱՂՈՒԹԻ ԽՈՍՏՄՆԸԼԻՑ ԱՊԱԿԱՆ

Հայ գաղութներն ալ՝ մարդոց նման՝ կ'ունենան իրենց ծնունդի, զորացման կամ տկարացումի, երբեմն ալ՝ մահուան թուականները: Ներքին թէ՛ արտաքին ազդակներ անխուսափելիորեն կ'ունենան իրենց ազդեցությունները: Երբեմն ակնբայն արագությունով, երբեմն ալ՝ անզգալի և աննկատելի դանդաղությամբ, հայ գաղութներ կ'արձանագրեն նուաճումներ կամ նահանջ, կը յառաջգլուեն, տեղադրվի՞նք կամ յետադուր:

Այսպէս, եգիպտահայ գաղութը որ շուրջ քսան տարի առաջ սփիւթաբանութեան՝ առաջնորդողի զեր ատանձնած գաղութներէն մէկն էր, քաղաքական ծանօթ պատճառներու բերումով կորսնցուց իր թիւին գրեթէ երեք շրջափոխում տկարացաւ նաեւ իր ներկայացուցչական դէմքերուն մեկնումով: Այսօր, ան թէ՛ և կը գտնուի պատուաւոր դիրքի վրայ, որ սակայն մէկի ազատ պատկեր կը ցուցնէ հին օրերու անուրանալի մեծություն:

Իրանահայ գաղութին տկարացումը՝ զժամանակաբար տեղի ունեցաւ առաւել ուղեբերական պայմաններուն անկ: Տակաւին կանուխ է և ամբողջական տուեալները կը պակասն, գնահատելի կարենայու համար գործուած աղէտին ամբողջական տարողութիւնը:

Այս և և նման ցուալի իրողութեանց դէմ յանդիման, արժանիքահայ գաղութը, որ ունեցաւ իր կազմութեան ու զարգացման յատուկ գոտարութիւններն ու խոչընդոտները, իր ազգային գիտակցումին ոյժով, կ'ընայ ըմբռնել թէ՛ իր վրայ կը գրուին նոր պարտաւորութիւններ, որոնք թէ՛ և կ'ընան ծանր կշռել, բայց շնորհիւ անոնց մղելի ոյժ մը կը տեղեւորի աւելին տարու սփիւթաբան ազգապահպանման գիծով:

Արդարեւ, արժանիքահայ գաղութին կեանքին ու գործունէութեան ծանօթ ամէն ազգային՝ զժամանակին շուրջապահպանութեան թէ՛ հոս գոյուցիւնն անին ազգային առաւելութիւններ, որոնք ո'չ արձամարձուելու և ոչ ալ

ստորագնահատուելու են, որովհետեւ անոնք ոյժի ազդիւրներ են անտարակոյս:

Այսպէս, արժանիքահայ ազգային ու պայան, հայերէն լեզուին ծանօթ ըլլան կամ ոչ, անին ազգային հետաքրքրութիւն մը. բո՛ղբը երբ ուզի քննել հիանալի մը սիրտը, այս վերջնային բարախումներէն կ'ընայ հետեւցնել հիւանդութեան լրջութիւնը: Արդ, արժանիքահայ նոր սերունդի պարագային, սրտի բարախումները տեղի կ'ունենան կանոնադրապէս, հետեւաբար, յոյս կը ներշնչեն ազգային նկատմամբ: Ըսել չենք ուզի որ արժանիքահայ երիտասարդները ատանց բացառութեան հայերէն կը խօսին. նոյնիսկ չենք ուզի թէ՛ արժանիքահայ հայ երիտասարդները բոլորն ալ ազգային հետաքրքրութիւն կը ցուցարբեն: Այսուհանդերձ, համեմատութիւնները պահելով, արժանիքահայ երկսեռ երիտասարդութեան ազգային նախանձախնդրութիւնը բազմաթիւ հայ գաղութներու նորահաս սերունդէն աւելի շեշտուած է և այս իրողութիւնը՝ ինքնին՝ կը բաւէ մեր գաղութին ապագային, նկատմամբ լատեստութեան ու տողորուելու համար:

Ուրուկուայը՝ բնակչութեամբ ու տարածութեամբ Արժանիքահայ անհամեմատաբէն աւելի փոքր է. ուրուկուայութեան հայերն ալ թիւով փոքր են. այսուհանդերձ, անոնք իրենց նուիրումներով և կազմակերպումներով և կը կազմեն որակաւոր գաղութ մը, որ իր կարգին մշտնջող ոյժի է մշտապէս հետաքրքրութեան ու խանդավառութեան ազդիւր է արժանիքահայութեան համար. կարճ խօսքով՝ այս վերջնային հարագաւ փոքր կողային է, ինքզինք արժեքնոյ կողային մը:

Եթէ առարկուի թէ՛ արժանիքահայ գաղութը այս պահուստ ունի տակաւին կարգ մը տկարութիւններ, կ'ընայ ըլլալ: Անոնք, սակայն, ժամանակաւոր են, վերջ կը գրուեն, երբ գաղութին անձնուէր և գործունէ արդիւնք ճիշտապէս, զանոնք բանալու համար: Անոնք պէտք է միտաժամանակ գիտակցին այն ինքնարուի ոյժին, որ գաղութին վերանորոգման կը նպաստէ:

Հաւաք ունենանք պաղութիւն ապագային նկատմամբ, որպէսզի ամէն յուսահատութեան ու յուսախարութեան տուճքն աւելնալով, յարաճուն նուաճումներու ճանապարհէն յառաջանանք անսպասելի:

(Շար. էջ 6էն)

պիտի ըլլար տալ այդ թերթի խմբագրին:
Բացի Հայկական Դատի անկումն պաշարէն, բուն իսկ Լիբանանի պարագային անիրաւրբնելի եղաւ կուսակցութեանց զեր հայոց ֆիւթբակնայ գոյութեան իսկ պահպանումին մէջ: Արդարեւ, ամբողջ Լիբանանը գոյութիւն մը մէջ է այս օրերուն և կը ստեղծն բոլորն ալ. ու եթէ կայ համայնք մը որ ցարդ նուազագոյն վնասները կրէ, այդ ալ հայ համայնքն է, շնորհիւ կուսակցութեանց միասնական ճիգին, իտե՛ս ու հետառես քաղաքականութեան և որոշ չափով ալ՝ անոնց ղին նոյ պահպանութեան: Ուրեմն, արեւան այս ահաւոր բաղնիքը եթէ բուն մը փաստեց՝ այդ ալ այն էր որ հայերը միմիայն իրենց կարգապահութեամբ ըլլալուն և քաղաքական ղեկավարութիւն մը ունեցած ըլ

լարուն կրցան խուսափել յուսոյցնէն:
Այս երեսնամբ տարեկանով ամբողջ սփիւթի վրայ կը տննենք թէ հայութեան քաղաքական արտիճանը ուղղակի կը համապատասխանէ տուեալ գաղութի մը կուսակցական գործունէութեան. հոն ուր սկսած է կուսակցական առաջնորդութիւնը՝ նոյն համեմատութեամբ խոչոր է մեր ազգային նահանջը, հոն ուր ուժեղ է մեր քաղաքական գործունէութիւնը՝ մտայն է նաեւ մեր ազգային գոյութիւնը:
Վա՛ր եկած էր Լիբանանի հայութեան եթէ չունենար ան իր կուսակցական ղեկավարութիւնն ու կազմակերպական կառույցը և թողուած ըլլար այն հայկուսակցութեան, որոնք իրենց աշխատակաւոր արտակերտ ազգային ղեկավարութեան մը ջանաստիւն են այս երկրին մէջ...

ՏԵՍԱԿՅՈՒԹԻՒՆ «ՊԱՅՔԱՐ»Ի ԽՄԲԱԳՐԱՊԵՏ ՏՈՒՐԹ. ՆՈՒՊԱՐ ՊԵՐՊԵՐԵԱՆԻ ՀԵՏ

Օգտակար Ռամկավար Աջառական Կուսակցության Ամերիկայի պաշտոնավերթի «Պայքար»-ի Երկրամեջային խմբագրատեղի Տոուրթ. Նուպար Պերպեթրեանի մեր մէջ ներկայութեան, տեսակցութեան մեր ունեցանքը կրեն ճշտ, ուղղեցինք կրեն ճշտեալ չարացանքը, սրտեց սուտ գոհացուցիչ պատասխաններ:

ալի իրականութեան: Վերագործի՝ գրիպ ու խօսքով իմ ամբողջ կարելիս պիտի րճեմ Հարաւային Ամերիկայի մեր հիմնադիր գաղութները հայաբնեան բոս արժանաշին ներկայացնելու համար:

— Ի՞նչ են ձեր տպաւորութիւնները Հարաւային Ամերիկայի մեր երկր գլխաւոր գաղութներէն:

— Միլիշեր հիմա այցելեցի Արժանքի ին և Ուրուկուայի հայ գաղութները միայն և հոգեկան գոհութեամբ եւ յուսադրումի բացմարի պատճառներ ունեցալ: Վաղը կը մեկնիմ Սան Փաւլօ, Պրագիլ, Պատան վերադարձի նամբուս վրայ: Իմ տպաւորութիւններ հիմա պիտի չըսեմ ձեզի: այդ մասին պիտի գրեմ «Աստորապատ»-ի և «Պայքար»-ի մէջ, անվիշապէս որ հոս սարած երազային օրբուս րմբիքը անցիկ:

Հրամայեալ կ'անենք Տոուրթ. Նուպար Պերպեթրեանի, զինք վերջապէս ճանչցած ու սիրած ըլլալու գոհութեամբ կրենք հոգ, այլեւ երկր գլխի չկարողնելու բացմարթի:

PERIODICO ARMENIO
"SARDARABAD"
Director: Nahabet Nahabetian
Registro Nacional de la Prop. Intelectual N° 1.301.348
REDACCION Y ADMINISTRACION:
CNEL. NICETO VEGA 4779
1414 BUENOS AIRES
REP. ARGENTINA

Impreso en los Talleres Gráficos "ARARAT"
J. ALVAREZ 1017 — 72-2752

CORREO CENTRAL SUC. 14	FRANQUEO PAGADO
	Concesión N° 2176
	TARIFA REDUCIDA
	Concesión N° 5276

խոսափելի են. աննցմէ շատեր կրնան խորցու պատճառով բոլոր հայերուս:

— Լիբանանէն արտագաղթին համաձայն էր:

— Ոչ: Լիբանանի տկարացումը սփիւռահայութեան տկարացումին պատճառ կը դառնայ: Եթէ մեկն ազգայնականման նախանձախնդրութեամբ տոգորած ենք, պէտք է ընդունինք որ լիբանանահայերու քիւիլն սաստիկ նուազումը հայազգայնականման կը սարունայ:

— Ի՞նչ է Ռամկավար Աջառական Կուսակցութեան կեցածքը Հայ Դատին հանդէպ:

— Հայ Դատին միակ սեփականատէրը Հայ ժողովուրդին է: Մեր կուսակցութիւնն ալ Հայ ժողովուրդի գերագոյն իրաւունքներուն և շահերուն պաշտպանութեան նուիրում քաղաքական կազմակերպութիւնն է: Հետեւաբար մեր կուսակցութիւնը Հայ Դատի պաշտպան քաղաքական կազմակերպութիւնն է: Մեր այս կեցածքը անփոփոխ կը մնայ: Մեր այս քաղաքականութիւնը կը հետապնդենք անշեղ կերպով. Հայ Դատը առաջին կարելիութեամբ լուծել կարենալու համար:

— Եօթնամասնակի սեմին, ի՞նչպէս կը ներկայանայ Հ. Բ. Ը. Միութիւնը:

— Սփիւռեակայութեան մեծագոյն արտաքաղաքական կազմակերպութիւնը հանդիսացող Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միութիւնը, եօթնամասնակի սեմին կը ներկայանայ իր գերագոյն մէկ բարձրակէտին: Կաւած չկայ որ անոր ցլեխնա բարբարոսներ նախագահը՝ Ալեք Մանուկեան բախտաբող զեր կը կտաւրէ Բարեգործականի այս աննախորդաց ծաղկումին մէջ: Ան Բարեգործականի մեծագոյն նախագահներէն է, արժանաւոր ժողովուրդը մը հիմնադիր Պողոս Նուպար վաշայի. իբրև արժանաւոր ժողովուրդը ան շատ բան աւելցոց իր ստացած ազգային ժողովուրդին վրայ և այդ յաւելումները անվիշապէս ուղարկութիւն կը գրաւեն Հարաւային Ամերիկայի, ինչպէս նաեւ ամերիկայի, Եւրոպայի և միջին արեւելեան գաղութներու մէջ:

— Կը հաւատա՞ք միջ - գաղութային կապերու սերտացման անհրաժեշտութեան:

— Անշուշտ. հաստատու է որ Հարաւային Ամերիկա կը գտնուի, իբրև սփիւռահայ մասնաշաղկի մէկ համեալ ներկայացուցիչ: Դիտեցի որ այս աշխարհամասը որոշ չափով արհամարհում է սփիւռահայութեան մէկ կարծար մասն: Անարդար կը գտնուի այս անտեսումը, որ շատ հուսահատար դիտումները չէ, ինչ որ սակայն մեծ բան չի փոխեր ցա-

— Ձեր կենսագրական հակերճ զի՞նքը, որոնք լուս տեսան «Աստորապատ»-ի նախորդ թիւին մէջ, յատուկ պատգամ մը կ'ազմէլ տունն ձեր ստացած լուրջ պատասխաններուն շուրջ: Արդ, կը փոփոխե՞ք զի՞նքը թէ՛ ինչո՞ւ, արդային ծառայութիւնը նախընտրած էր անձնական գործէն:

— Հայ ժողովուրդին օգտակար հանդիսանալու լուսագոյն միջոցը ազգային ծառայութեան նախագահին է: Կենսակի մէջ են միշտ նախընտրած եմ լուսագոյն միջոցը լաւէն ու նուազ լաւէն. այդ պատճառով ալ՝ նախընտրած եմ ազգային ծառայութիւնը որեւէ ուրիշ բանէ: Խորապէս կը հաւատամ որ՝ հոգրագոյն կարողութիւնն է համեստութիւնը:

— Ի՞նչպէս կարելի էր Մեծ Եղեռնի վախճանատեսակին առթիւ ազգային միասնականութեան գոյացնել Միացեալ Նահանգներու և Գոնտարայի մէջ:

— Եթէ՛ հայ ազգային կուսակցութիւնները — Թաւրի. Ազատական Կուսակցութիւնը, Հ. Յ. Գաղակցութիւնը և Ս. Դ. Հնչակեան Կուսակցութիւնը - Մեծ Եղեռնի վարտաճանակին (1975ին) յաջողեցան ազգային միասնականութիւն գոյացնել Միացեալ Նահանգներու, Գոնտարայի և շատ մը ուրիշ հայ գաղութներու մէջ, բան մը գոր զմարտաբար չիրականացաւ Յիսմատեակին, մեզի համար անարդարեւալի պատճառներով: Անցեալ տարի, սակայն, վերջինիս բաղաճական կազմակերպութեան ղեկավարները ազգային բաղաճական համակարգութեամբ ու հատուկութեամբ գերազանցելի մեր նախաակներու յիշատակին ազգային խմբարհիւր պարտաւորութիւնը ամեն ուրիշ նկատումի:

— Ազգային միասնականութիւնը սենցո՞ւ իր օգուտները:

— Ռեակտարար և մէկէ՛ աւելի մտվերու մէջ:

— Կրնո՞ք օրինակ մը տալ:

— Հրատապ օրինակ մը կը ներկայացնէ Լիբանանի աւելի բան մէկ տարուան բաղաճական պատերազմին, երբէ՛ հայ ազգային կուսակցութեանց համագործակցութիւնը որուն շնորհիւ միայն կարելի եղաւ բազմամարտի իրականանայելու մասուան առաջին անկի:

— Լիբանանի տարածքը հայ արգային զի՞նքով ի՞նչ անմիջական ու ճշտար ճշտեալ անքները պիտի ունենայ:

— Լիբանանի քաղաքացիական պատերազմը տակաւին վերջացած չըլլալով, կանխահաս է արտայայտելի այս աստի: Այսուհանդերձ, անմիջական ու հետաքր հետեւանները ան-